

paa, at der ogsaa maa skelnes mellem Massen af Kundskaber og deres Kvalitet. Saaledes skal vi for Tysklands Vedkommende oplyse, at Eksamens-Bestemmelserne forlanger der skriftlig Besvarelse af Spørgsmaalene i flere Fag, en Bestemmelse, som neppe lod sig gennemføre med Held med vore Elever, som kun har skriftlig Besvarelse af Navigationsopgaverne. De tyske Elever udgaar sikkert fra samme Art Hjem som vore, indtræder paa Skolerne i samme Alder og forbliver der i samme Tid. En Undersøgelse har tillige vist, at den Tid, de anvender til Løsningen af Navigationsopgaverne ved Eksamen, er betydeligt kortere end den, vore Elever bruger dertil. Herved er intet at gøre, men man maa haabe, at vore Folkeskoler maa udvikle sig til at give Eleverne den samme Modenhedsgrad, som herved er lagt for Dagen af de tyske.

Endelig ønsker vi at udtale os om det forelagte Lovforslags Indflydelse paa Tilgangen til Navigationsskolerne. Fra flere Sider er blevet fremhævet, at de større Fordringer vil foranledige en betydelig Tilbagegang i Antallet af dem, som vil søge denne Levevej. I Tinget selv har man henvist til Sverige, hvor den nyligt indførte Navigationslov har medført en meget betydelig Nedgang i Elevantallet ved Skolerne. Ogsaa har man paavist, at dette allerede nu var i stærk Tilbagegang hos os.

For Sveriges Vedkommende findes den naturlige Forklaring, at den nye Lov har forlænget Tiden for Søfart inden Indtrædelse paa Skolen fra 24 til 42 Maaneder, hvilket naturligvis maa medføre en øjeblikkelig Tilbagegang.

Det er i øvrigt en Erfaringsætning, at naar en saadan ny Lov ventes udstedt, stræber Eleverne at gennemgaa Skolen, før Loven træder i Kraft, og der maa da i de nærmest paafølgende Aar komme en Nedgang i Tallet, saaledes var vistnok Tilfældet, da Loven af 1892 blev udstedt hos os. Men her rettede dette Forhold sig hurtigt. Fra 110 bestaaede Elever i 1894 steg Antallet til 145 i 1895 for at kulminere med 180 i 1898, hvilket efter sagkyndiges Mening viste sig at være en for stor Tilgang i Forhold til Behovet. Det har derefter været underkastet mindre Svingninger, stadig dalende noget, men kan siges gennemsnitlig at have været noget over 130.

Disse Chifre giver os ikke nogen Anledning til at befrygte Nedgang paa Grund af Lovforslagets Indførelse, saa meget mere som Bestemmelserne i Loven af 1892 var af mere gennemgribende Art end de Forandringer, som nu er foreslaaede.

Men det Spørgsmaal, „om Tilgangen af Navigatorer maa anses at blive tilstrækkelig for vor nuværende Handelsflaades Behov“, maa naturligvis paatrænge sig os. Vor Handelsflaade er i stadig Tiltagen, og selv om de nye Skibes forøgede Størrelse medfører, at de relativt til Tonstallet behøver færre Befalingsmænd, kræves der dog stadig et større Antal af disse. Samtidigt bydes der nu til Dags flere Stillinger paa Landjorden for unge Mænd med nogen Uddannelse, end hvad tidligere fandt Sted.

Vort Indtryk i denne vigtige Sag er, at der endnu findes et tilstrækkeligt Antal unge Mænd, som søger denne Vej. Dette ser man til Eksempel af det Antal, som begærer Anbringelse paa Skoleskibene „Viking“ og „Georg Stage“. Navigatorstanden har ogsaa i de senere Aar modtaget et ikke ubetydeligt Kontingent fra „Viking“, som maa anses for en ekstra Tilvækst. Det skyldes nemlig Børn fra saadanne Hjem, som ikke var villige til at lade deres Sønner modtage deres første Uddannelse paa Søen i de mindre Sejlskibe, men som gerne lader dem gaa om Bord i et Skoleskib, hvor deres humane Uddannelse samtidigt fortsættes.

Det er derfor ikke manglende Tilgang, som vi befrygter, men derimod kan vi ikke tilbageholde en Ængstelse for, at den nu stedfindende aarlige Afgang skal blive forøget. I Styrmandsklassen finder vi, at der har været indtil 40 kendte Tilfælde aarligt paa Mænd, som har taget Stillinger i Land, og disse har ofte været af beskeden Art, som Rorsbetjente, Sporvognskonduktører og Brandmænd. Selv om Familienlivet i Land eller lignende Hensyn har ligget til Grund for en Del af disse Tilfælde, staar det dog klart for os, at Kærnepunktet i Sagen ligger i de Vilkaar, som bydes om Bord.

Et Bevis herpaa ser vi deri, at medens der for et Aar siden hørtes Klager over Mangel paa Styrmand, er disse nu ophørt, medens Hyren i Mellemtiden er blevet noget forhøjet.